

Social- og Boligministeriet

Folketingets Boligudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 5365

Doknr.
894248

Dato
24-09-2024

Folketingets Boligudvalg har d. 8. juli 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 88 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra MFU Karsten Hønge SF.

Spørgsmål nr. 88:

"Det fremgår af lovforslaget L. 152 om skærpede betingelser for at opnå ret til kontanthjælp, at omkring 10.000 skønnede personer pr. 1. juli 2025 vil overgå til selvforsørgelses- og hjemrejseydelser eller overgangsydelse (den fremtidige mindstesats), og at denne persongruppe vil opleve en væsentlig ydelsesnedgang. Vil ministeren foretage en beregning af, hvad den væsentlige ydelsesnedgang, som følge af nye kontanthjælpsregler pr. 1. juli 2025, betyder for det antal områder, som kategoriseres som hhv. forebyggelsesområder, udsatte boligområder eller parallelsamfund?"

Det bemærkes, at ét blandt flere kriterier i kategoriseringen af et boligområde er, at den gennemsnitlige bruttoindkomst i området udgør mindre end 65 pct. (forebyggelsesområder) eller 55 pct. (udsatte boligområder og parallelsamfund) af regionsgennemsnittet for 15-64-årige, jf. § 61 a og 61 b i lov om almene boliger m.v."

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen hentet bidrag fra Social- og Boligstyrelsen, som oplyser følgende:

"Social- og Boligstyrelsen har på nuværende tidspunkt ikke mulighed for at beregne, hvad en ydelsesnedgang, som følge af de nævnte nye kontanthjælpsregler, der får effekt for visse kontanthjælpsmodtagere pr. 1. juli 2025, betyder for det antal områder, som kategoriseres som hhv. forebyggelsesområder, udsatte boligområder eller parallelsamfund.

Det skyldes, at ændringen i indkomsten først vil træde i kraft 1. juli 2025, og derfor først vil have fuld effekt på indkomstdata i 2026. Disse tal vil først være mulige at bruge ved beregningerne af parallelsamfundskriterierne pr. 1. december 2027, da referencedatoen for indkomstdata er den 31. december det foregående år, jf. Danmarks Statistisk grunddataoversigt.

Derudover måler kriteriet den relative indkomst i de almene boligområder, i forhold til den region områderne ligger i. Det vil sige, at indkomstkriteriet også er afhængig af udviklingen i det omkringliggende samfund.

Indkomsten i området afhænger også af andelen af beboere uden tilknytning til arbejdsmarkedet. Hvis andelen fx forventes at falde som følge af, at flere af beboerne i de store almene områder kommer i arbejde, vil disse beboere opnå højere indkomst, hvilket vil have en positiv effekt på parallelsamfundskriteriet vedr. indkomsten.”

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister

Social- og Boligministeriet

Folketingets Boligudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 5365

Doknr.
894248

Dato
24-09-2024

Folketingets Boligudvalg har d. 8. juli 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 89 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra MFU Karsten Hønge SF.

Spørgsmål nr. 89:

"Med indførelsen af regler om skærpede betingelser for at modtage kontanthjælp og de nye kontanthjælpsregler pr. 1. juli 2025 vil en del kontanthjælpsmodtagere modtage den fremtidige mindstesats og miste et betydeligt beløb hver måned. Det vil for nogen betyde, at de ikke har råd til at bo i deres eksisterende bolig. Det bemærkes, at det følger af nugældende lovgrundlag, at ledige boliger, som er stillet til rådighed for kommunalbestyrelsen, og som er beliggende i et udsat boligområde, ikke må anvises til boligsøgende, som i 6 sammenhængende kalendermåneder har modtaget selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse (tidligere integrationsydelse), uddannelseshjælp eller kontanthjælp, jf. § 59, stk. 6, i lov om almene boliger m.v. Vil ministeren vurdere, om det bliver nemmere eller sværere for kommunerne at finde billige boliger til disse kontanthjælpsmodtagere, hvis flere boligområder kategoriseres som forebyggelsesområder, udsatte boligområder eller parallelsamfund, hvor der ikke må anvises boliger til personer, som har modtaget selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i 6 sammenhængende måneder?"

Svar:

Jeg skal henvise til besvarelsen på BOU, alm. del, spørgsmål nr. 88, hvor det fremgår, at det på nuværende tidspunkt ikke er muligt at opføre, hvorvidt indkomstnedgangen der ifølge lovforslaget vil være for visse kontanthjælpsmodtagere, vil føre til flere udsatte boligområder, parallelsamfund og forebyggelsesområder.

Således er det ikke muligt at vurdere, om det bliver nemmere eller sværere for kommunerne at finde billige boliger til brug for kommunal anvisning, jf. almenboliglovens § 59, stk. 6-7, hvor det fremgår, at der som udgangspunkt ikke må anvises boligsøgende der modtager bestemte ydelser til udsatte boligområder og forebyggelsesområder. Parallelsamfund er en delmængde af de udsatte boligområder.

Det skal bemærkes, at det fremgår af reglerne om begrænsning af den kommunale anvisning i almenboliglovens § 59, stk. 6-7, at hvis der ikke er andre muligheder for at tilbyde en bolig til en borger med et påtrængende boligsocialt behov, skal kommunalbestyrelsen – uanset om den boligsøgende

modtager en af de her omtalte ydelser – anvise en bolig i et udsat boligområde eller et forebyggelsesområde, jf. almenboliglovens § 59, stk. 9.

Kommunalbestyrelserne har som udgangspunkt adgang til hver fjerde ledige almene familiebolig til kommunal boliganvisning, jf. almenboliglovens § 59, stk. 1. Det er muligt for kommunerne og boligorganisationer at aftale en højere andel. Det kan fx også aftales, at kommunalbestyrelsen får tilbudt flere af de særligt billige boliger uden for de udsatte områder til brug for anvisning.

Endelig kan det anføres, at der i perioden fra 2021-2023 i gennemsnit blev genudlejet ca. 4.000 boliger med en husleje under 3.500 kr./md. årligt uden for de udsatte boligområder og forebyggelsesområder. Generelt udlejes knap 11 pct. af de almene familieboliger til u. 3.500 kr./md. via kommunal anvisning.

Antages det, at boligsøgende med en lav indkomst kan betale en husleje på 4.000 kr./md. stiger antallet af boliger, der bliver ledige årligt uden for de udsatte boligområder og forebyggelsesområder med 3.800 boliger til i alt 7.800 boliger. Det er boliger, som kommunerne potentielt vil kunne anvise til boligsøgende med meget lave indkomster hvert år.

Kommuner og boligorganisationer har efter min vurdering således muligheder for sammen at tilvejebringe flere billige almene familieboliger uden for de udsatte boligområder til anvisning af boligsøgende med påtrængende boligsociale behov og en lav indkomst.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister

Bilag:
BOU alm. del – svar på spm. 88

Folketingets Boligudvalg
lov@ft.dk

Karsten Hønge (SF)
karsten.honge@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2024 - 3954
2. September 2024

Boligudvalget har i brev af 8. juli 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 90 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Hønge (SF).

Spørgsmål nr. 90:

”Med indførelsen af regler om skærpede betingelser for at modtage kontanthjælp og de nye kontanthjælpsregler pr. 1. juli 2025 vil en del kontanthjælpsmodtagere modtage den fremtidige mindstesats og miste et betydeligt beløb hver måned. Det vil for nogen betyde, at de ikke har råd til at bo i deres eksisterende bolig. Kan ministeren – evt. med bidrag fra andre ministre – bekræfte, at kommunen i den situation ikke over en længere periode har mulighed for at udbetale enkeltydelser til en borger eller familie for at sikre betaling af boligudgiften, uanset om det handler om at værne mod udsættelse, idet udbetaling af enkeltydelser efter gældende lovgivning alene kan ske, hvis hjælpen skal dække en udgift, der er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses, med mindre afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller familiens livsførelse, jf. aktivlovens § 81?”

Svar:

I spørgsmålet ønskes det oplyst, hvilke muligheder kommunerne har for at yde hjælp til huslejebetaling gennem enkeltydelser m.v. Ifølge lov om aktiv socialpolitik er det muligt at yde økonomisk hjælp til personer, der er i en økonomisk situation, hvor de har vanskeligt ved at betale bl.a. deres boligudgifter. Det omfatter både hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter efter § 81 og midlertidig husleje-hjælp efter § 81 a. Disse regler vil fortsat gælde, når det nye kontanthjælpsystem får virkning 1. juli 2025.

Hjælp efter § 81 kan normalt kun ydes, såfremt der er tale om uforudsete udgifter, og skal have et forebyggende sigte med henblik på at undgå, at borgerens økonomiske situation bringes ud af balance på en sådan måde, at den pågældendes muligheder for at klare sig selv i fremtiden i afgørende grad vanskeliggøres. Det er derfor en forudsætning, at ansøgeren ikke vil have brug for hjælp måned efter måned. En bevilling af hjælp til husleje efter § 81 skal således fungere som et rygstød for borgeren, således at borgeren kan komme videre i form af selv at kunne afholde udgiften til husleje for fremtiden. Kommunen kan efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter, der har kunnet forudses,

hvis afholdelsen er af helt afgørende betydning for ansøgerens eller familiens livsførelse. Det kan fx være hjælp til betaling af huslejerestance, hvis en familie med børn ellers vil blive sat på gaden på grund af huslejerestancen.

Kommunen kan efter § 81 a yde hjælp til betaling af husleje i en midlertidig periode til personer, der er udsættelsestruede pga. huslejerestance. Huslejerestancer omfatter restancer på de ydelser, der er pligtig ydelse i lejerforholdet, og som derfor kan føre til en ophævelse af lejemålet. En ansøger anses ikke for at være udsættelsestruet alene fordi, der er opstået en huslejerestance. Der skal også være en tilkendegivelse fra udlejer om, at lejemålet vil blive ophævet, hvis ikke restancen betales. Hjælpen skal dog være midlertidig og kan derfor ikke indgå som en vedvarende hjælp til huslejen. Kommunen kan yde hjælpen, hvis det på sigt kan forebygges, at personen udsættes af sin bolig. Kommunen kan også yde hjælpen, således at ansøgeren kan blive boende i boligen, indtil der findes en mere langtidsholdbar løsning.

Jeg mener også, at det er vigtigt, at ændringerne ses i sammenhæng med de øvrige ændringer, der er aftalt på kontanthjælpsområdet. Med aftalen om et nyt kontanthjælpssystem indfører vi en række nye tiltag, som forbedrer vilkårene for de samme borgere.

Fx vil nogle af de borgere, som den 1. juli 2025 går fra kontanthjælp til den lavere mindstesats, kunne modtage mere i boligstøtte til betaling af huslejen. Det skyldes bl.a., at kontanthjælpsloftet afskaffes, som før lagde et loft over hvor meget, der kunne ydes i boligstøtte til en person i kontanthjælpssystemet. Fremover vil der være et mere enkelt boligstøtteloft, men det omfatter færre personer.

Desuden lempes reglerne sådan, at modtagere af mindstesats kan tjene op til 5.000 kr. pr. måned uden fradrag i kontanthjælpen. På den måde giver reglerne mulighed for, at borgeren kan forbedre sin økonomiske situation ved blot få timers ordinært arbejde.

Jeg er opmærksom på, at lovforslaget om skærpede betingelser for at opnå ret til kontanthjælp kan få mærkbare konsekvenser for de berørte familier. Det er også derfor, at vi har taget lovforslaget op i Folketinget mere end ét år før, at det bliver til virkelighed. Det betyder, at kommunerne får mere tid til at finde de berørte borgere med henblik på, at de berørte får en rimelig periode til at tilpasse deres økonomiske forhold og forhåbentlig komme i arbejde, inden forslaget får virkning den 1. juli 2025.

Venlig hilsen

Ane Halsboe-Jørgensen
Beskæftigelsesminister

Social- og Boligministeriet

Folketingets Boligudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 5365

Doknr.
894248

Dato
24-09-2024

Folketingets Boligudvalg har d. 8. juli 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 91 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra MFU Karsten Hønge (SF).

Spørgsmål nr. 91:

"Hvilke tiltag vil ministeren sætte i værk for at hjælpe kommunerne med at finde billige boliger eller sikre borgernes betalingsevne, når kontanthjælpsreformen pr. 1. juli 2025 giver et øget behov for flere billige boliger, og det samtidig kan blive vanskeligere at finde billige boliger, fordi flere boligområder kan blive kategoriseret som hhv. forebyggelsesområder, udsatte boligområder eller parallelsamfund?"

Svar:

Det er min vurdering, at der ikke på nuværende tidspunkt og som følge af kontanthjælpsreformen, er behov for at iværksætte nye tiltag, som skal understøtte kommunerne i at finde billige boliger eller sikre borgernes betalingsevne.

I besvarelsen af BOU alm. del spm. nr. 88 fremgår det bl.a., at det ikke før i 2027 vil være muligt at beregne om de ændringer for visse ydelsesmodtagere, som udmøntes med L 152, og får virkning fra 1. juli 2025, vil føre til flere udsatte boligområder, parallelsamfund og forebyggelsesområder.

Herudover er der i de senere år allerede taget en række initiativer, som skal sikre tilvejebringelsen af billige almene boliger, herunder også boliger, der er øremærket til kommunal anvisning.

Bl.a. er der i dag, via differentieret grundkapital, incitament til at bygge små billige almene boliger. Herudover er det i dag også muligt at støtte almene boliger i de store byer ved nybyggeri, hvis grundprisen ikke tillader byggeri under maksimumbeløbet. Endelig har der tidligere været prioriteret midler i Landsbyggefonden til små billige almene boliger til kommunal anvisning.

Kommunerne kan desuden stille krav til størrelse og pris, når der gives tilsagn til nye almene boliger.

Senest er der med aftalen om *Fonden for blandede byer – flere billige boliger og en vej ud af hjemløshed* afsat betydelige midler til at sikre meget billige boliger øremærket kommunal boliganvisning til danskere med den laveste betalingsevne. Det drejer sig konkret om to puljer på:

- 150 mio. kr. til at nedsætte huslejen til mellem 3.500-5.000 kr. om måneden i eksisterende almene boliger. Puljen er udmøntet og kommunerne kan anvende tilsagnet frem til 2025.
- 900 mio. kr. i 2022-2027 til et engangstilskud, som permanent sikrer en lav husleje i nye små almene boliger på maksimalt 55 m².

Der er fuld kommunal anvisningsret til samtlige særligt billige boliger, som tilvejebringes via de to puljer.

Trækket på puljerne har indtil nu været begrænset, og Social- og Boligministeriet følger derfor udviklingen nøje. Det er dog fortsat vurderingen, at der er tid for kommunerne til at lave anvisningsaftaler med huslejetilskud og til at beslutte at give tilsagn til nybyggeri.

De nye boliger skal placeres, så der ikke udvikles udsatte boligområder.

Endelig forstår jeg spørgsmålet om sikring af borgenes betalingsevne, som relateret til mulighederne for at betale husleje, jf. ovenstående redegørelse for de seneste tiltag, der skal sikre billige boliger herunder til kommunal anvisning.

Det kan dog også nævnes, at det fremgår i bemærkningerne til lovforslaget L 152, at en af de centrale målsætninger med lovændringerne er at tilskynde visse kontanthjælpsmodtagere til at komme i arbejde, hvorved de vil få en højere indkomst, jf. også besvarelse af BOU alm. del 88.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister

Bilag:
BOU alm. del – svar på spm. 88

Social- og Boligministeriet

Folketingets Boligudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 5365

Doknr.
894248

Dato
24-09-2024

Folketingets Boligudvalg har d. 8. juli 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 92 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra MFU Karsten Hønge (SF).

Spørgsmål nr. 92:

"Finder ministeren det rimeligt, at mange kommuner, som i overensstemmelse med de politiske intentioner har ydet en væsentlig indsats for at hindre boligområder i at blive kategoriseret som parallelsamfund, udsatte boligområder eller forebyggelsesområder, får undermineret deres indsats med de nye kontanthjælpsregler og dermed får indskrænket deres muligheder for at føre en selvstændig kommunal boligpolitik?"

Svar:

Kommuner og boligorganisationer har med afsæt i parallelsamfundslovgivningen gjort en stor indsats for at forbedre beboersammensætningen i deres almene boligområder. Der har således været et markant fald i antallet af udsatte boligområder, parallelsamfund og senest også forebyggelsesområder.

Det er glædeligt, at beboersammensætningen i de udsatte boligområder mv. er forbedret så markant, som det er tilfældet. Det betyder, at flere børn nu vokser op i et miljø, hvor det i højere grad er normalt, at de voksne går på arbejde og har en uddannelse, at kriminalitet ikke er en del af hverdagen, og hvor de økonomiske vilkår ikke adskiller sig så meget fra regionen som tidligere.

Denne udvikling skulle meget gerne fortsætte.

Bl.a. med henvisning til besvarelserne af spm. 89 og 91 mener jeg ikke, at det kan forudses, at lovændringerne på kontanthjælpsområdet vil fratage kommunerne muligheden for at føre en selvstændig kommunal boligpolitik.

Der er flere boligpolitiske redskaber, som kommunerne kan bringe i anvendelse for at sikre balancen mellem en hensigtsmæssig beboersammensætning i de almene boligområder og adgangen til billige boliger til brug for kommunal anvisning. Særligt udlejnings- og anvisningsaftaler mellem kommuner og boligorganisationer er effektive her.

Jeg vil også gerne minde om, at kommunerne er ansvarlige for, at den lokale boligforsyning matcher boligbehovet, og at kommunerne derfor kan give tilsagn

til byggeri af almene boliger. Her kan det overvejes at søge støtte fra puljen til særligt billige boliger i Fonden for Blandede Byer.

Det er min forventning, at kommunalbestyrelserne fortsat vil arbejde for at bekæmpe parallelsamfund og sikre at borgere, der har behov for at få anvist en almen bolig, får den nødvendige hjælp.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister

Bilag:

Bilag 1: BOU alm. del – svar på spm. 89

Bilag 2: BOU alm. del – svar på spm. 91